

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
ว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัยนักศึกษา
พ.ศ. ๒๕๖๑

โดยที่เป็นการสมควรให้มี ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัย
นักศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗
และด้วยความเห็นชอบของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๑๙
มกราคม ๒๕๖๑ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ว่าด้วยจรรยาบรรณและวินัย
นักศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดากฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งใดของมหาวิทยาลัยในส่วนที่
กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

“นักศึกษา” หมายความว่า นักศึกษาทุกระดับที่ลงทะเบียนเป็นนักศึกษาของ
มหาวิทยาลัย

“คณะ” หมายความว่า คณะหรือหน่วยงานตามกฎหมายกระทรวงการจัดตั้งส่วน
ราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย และให้หมายความรวมถึงส่วนงานภายในหรือหน่วยงานภายในที่จัดตั้ง
ขึ้นโดยมติสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงรายเพื่อจัดการศึกษา

“อาจารย์” หมายความว่า คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยตำแหน่งประเภททั่วไป
วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะและบุคลากรอื่นที่ได้รับการจ้างด้วยเงินงบประมาณของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงราย

ข้อ ๕ นักศึกษาต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ คำสั่งมหาวิทยาลัย
และต้องรักษาจรรยาบรรณและวินัยโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาดใน
กรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการตีความในข้อบังคับนี้

หมวด ๑

จรรยาบรรณ

ข้อ ๗ นักศึกษาพึงมีจรรยาบรรณ ดังนี้

- (๑) ใฝ่รู้ใฝ่เรียน พากเพียรศึกษา พัฒนาตนให้เป็นผู้มีความรู้คู่คุณธรรม
- (๒) รับผิดชอบในหน้าที่ของตน เป็นผู้มีศีลธรรมและจรรยาบรรณที่อันดี ประพฤติตนอยู่ในขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม
- (๓) ปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยอย่างเคร่งครัด
- (๔) ร่วมมือร่วมใจพัฒนาและสร้างชื่อเสียงแก่มหาวิทยาลัย ประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ยึดมั่นในปณิธาน ปรัชญา อัตลักษณ์ และดำรงตนตามวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย
- (๕) มีจิตสาธารณะ รักษาสิ่งแวดล้อม มีความรับผิดชอบต่อชุมชนและสังคม ยึดถือประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน
- (๖) จรรยาบรรณอื่นตามที่คณะประกาศกำหนด

ข้อ ๘ นักศึกษาผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ และพฤติการณ์แห่งการกระทำผิดจรรยาบรรณดังกล่าวเป็นการกระทำผิดวินัย หรือผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ดำเนินการทางวินัยกับนักศึกษาผู้นั้นตามข้อ ๑๖ แต่ถ้ากรณีไม่เป็นความผิดวินัย ให้ดำเนินการดังนี้

- (๑) ตักเตือน และให้ทำกิจกรรมสร้างสรรค์
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

หมวดที่ ๒

วินัยและการรักษาวินัย

ข้อ ๙ นักศึกษาต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ ๑๐ นักศึกษาต้องประพฤติตนให้เหมาะสมกับการเป็นนักศึกษาของมหาวิทยาลัย ดังนี้

- (๑) ต้องรักษาความสามัคคีระหว่างกัน ต้องประพฤติตนเป็นพลเมืองดี ต้องรักษาไว้ซึ่งความสงบเรียบร้อย และเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยในฐานะที่เป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูง
- (๒) ต้องไม่กระทำการใด ๆ อันอาจจะนำความเสื่อมเสียแก่มหาวิทยาลัย
- (๓) ต้องไม่แสดงตนหรือกระทำการใด ๆ ที่ก่อความรำคาญหรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนเสียหาย
- (๔) ต้องเชื่อฟังและต้องปฏิบัติตามคำสั่งหรือคำตักเตือนของอาจารย์และหรือเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหน้าที่โดยชอบ

ข้อ ๑๑ นักศึกษาต้องแต่งกายตามระเบียบของมหาวิทยาลัยในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) การเข้าชั้นเรียน
- (๒) การเข้าสอบ
- (๓) การติดต่อรับบริการจากส่วนราชการหรือหน่วยงานของมหาวิทยาลัย
- (๔) การเข้าร่วมในงานพิธี
- (๕) อื่นๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

นักศึกษาต้องแขวนหรือแสดงหรือติดบัตรประจำตัวนักศึกษา เพื่อให้อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้ตลอดเวลา

ข้อ ๑๒ นักศึกษาผู้ใดไม่ถือปฏิบัติตามข้อ ๘ ข้อ ๙ และข้อ ๑๐ หรือกระทำการดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัย

- (๑) ชักนำผู้อื่นให้หลงประพฤติผิดวินัย
- (๒) แสดงอาการไม่เคารพหรือไม่สุภาพต่ออาจารย์
- (๓) สูบบุหรี่ในมหาวิทยาลัย
- (๔) ไม่ปฏิบัติตามกฎจรรยาบรรณในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๓ การกระทำต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

- (๑) พกพาอาวุธทุกชนิด หรือวัตถุระเบิดเข้ามาภายในมหาวิทยาลัย
- (๒) ชื้อ จำหน่าย แลกเปลี่ยน เสพสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีนเมาหรือยาเสพติดภายในมหาวิทยาลัย
- (๓) เสพ ให้ผู้อื่นเสพ ยุยงส่งเสริมให้ผู้อื่นเสพ จำหน่าย ครอบครองเพื่อจำหน่าย รวมทั้งเป็นตัวแทนจำหน่ายซึ่งยาเสพติด หรือสิ่งเสพติดให้โทษที่ผิดกฎหมาย
- (๔) ทำลายทรัพย์สิน ทำร้ายร่างกาย หรือข่มขู่นักศึกษา อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่
- (๕) เล่น หรือมีส่วนเกี่ยวข้อง หรือสนับสนุนให้ผู้อื่นเล่นการพนันที่ผิดกฎหมาย
- (๖) ก่อเหตุทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกาย เป็นเหตุให้มีผู้ได้รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย หรือเป็นเหตุให้เสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- (๗) กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือเป็นความผิดลหุโทษ
- (๘) กระทำการใด ๆ อันเป็นเหตุให้ทรัพย์สิน ประโยชน์ และความปกติสุขของผู้อื่น มหาวิทยาลัย หรือส่วนรวม ได้รับความเสียหาย
- (๙) กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน
- (๑๐) ปลอมแปลงเอกสารหรือใช้เอกสารปลอมเพื่อประโยชน์ของตนเองหรือผู้อื่น
- (๑๑) ก่อให้เกิดความขัดแย้ง สนับสนุน หรือเป็นผู้ยุยงส่งเสริมให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในบริเวณมหาวิทยาลัย เช่น การทะเลาะวิวาทระหว่างนักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย การส่งเสียงดังหรือการตะโกนส่งเสียงยามวิกาล หรือจงใจขับขี้นพาหนะในลักษณะที่ก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัย
- (๑๒) เตรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๑๓) กระทำอนาจาร หรือมีพฤติกรรมส่อไปในทางอนาจาร หรือแสดงพฤติกรรมทางชู้สาว

ข้อ ๑๔ นักศึกษาผู้ใดกระทำผิดวินัยตามที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับนี้ จะต้องได้รับโทษทางวินัย เว้นแต่ในกรณีที่ทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ให้พิจารณางดโทษ และให้ว่ากล่าวตักเตือนได้

ข้อ ๑๕ โทษทางวินัยมี ๖ สถาน

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ
- (๒) ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือ
- (๓) ตัดสิทธิการเข้าสอบ
- (๔) งด ยับยั้ง หรือชะลอการเสนอชื่อ เพื่อขออนุมัติ หรือรับปริญญาบัตร หรือประกาศนียบัตร
- (๕) ให้พักการศึกษา มีกำหนดไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา
- (๖) ให้พ้นสภาพนักศึกษา

หมวดที่ ๓

การดำเนินการทางวินัย

ข้อ ๑๖ การดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษา กรณีอันมีมูลที่ควรกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยให้สอบสวนเพื่อให้ได้ความจริงและยุติธรรมโดยไม่ชักช้า

ข้อ ๑๗ นักศึกษาผู้ใดถูกกล่าวหาโดยมีหลักฐานตามสมควรว่าได้กระทำผิดวินัยหรือความปรากฏว่านักศึกษาผู้ใดกระทำความผิดวินัย ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนโดยพลัน เว้นแต่เป็นกรณีการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งในกรณีดังต่อไปนี้ จะไม่ตั้งกรรมการสอบสวนหรืองดการสอบสวนก็ได้

(๑) กระทำผิดอาญาจนต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าผู้นั้นกระทำความผิด จนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ

(๒) กระทำผิดวินัย และได้รับสารภาพหรือให้ถ้อยคำเป็นหนังสือ หรือให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อคณะกรรมการสอบสวน และได้มีการบันทึกถ้อยคำรับสารภาพเป็นลายลักษณ์อักษร

การดำเนินการทางวินัยแก่นักศึกษาที่กระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่ไม่ตั้งกรรมการสอบสวนต้องให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแสดงพยานหลักฐานเพื่อแก้ข้อกล่าวหา

ข้อ ๑๘ คณะกรรมการสอบสวน ตามข้อ ๑๖ ประกอบด้วย ประธานกรรมการ กรรมการ และเลขานุการ จำนวนไม่น้อยกว่าสามคน กรรมการสอบสวนต้องได้รับปริญญาทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคน ดำเนินการสอบสวนโดยไม่ชักช้า ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประธานกรรมการได้รับทราบคำสั่งแต่งตั้ง

ในกรณีที่การสอบสวนดำเนินการไม่แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา ให้คณะกรรมการสอบสวนเสนอขอขยายเวลาการสอบสวนจากผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน แต่ต้องไม่เกินสามครั้ง

ข้อ ๑๙ คณะกรรมการสอบสวนจะต้องแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ โดยจะระบุชื่อพยานหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงและมีสิทธินำพยานหลักฐานต่าง ๆ ทั้งพยานบุคคลและพยานเอกสารมาเสนอต่อคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณา ก่อนเสร็จสิ้นการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๒๐ การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ส่งลงโทษโดยว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือ หรือทำทัณฑ์บนตามควรแก่กรณี ให้เหมาะสมกับความผิด

ข้อ ๒๑ การกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ส่งลงโทษตัดสิทธิการเข้าสอบ หรืองด ยับยั้ง หรือชะลอการเสนอชื่อเพื่อขออนุมัติ หรือรับปริญญาบัตร หรือประกาศนียบัตร หรือให้พักการศึกษามีกำหนดไม่เกินหนึ่งปีการศึกษา หรือให้พ้นสภาพนักศึกษา ตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ข้อ ๒๒ การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดวินัยให้ทำเป็นหนังสือ และให้ผู้ส่งลงโทษแจ้งสิทธิในการอุทธรณ์รวมทั้งระยะเวลาสำหรับอุทธรณ์ไว้ด้วย

ข้อ ๒๓ ผู้ที่มีอำนาจส่งลงโทษความผิดทางวินัยนักศึกษา ได้แก่ อธิการบดี หรือผู้ซึ่ง อธิการบดีมอบหมาย

หมวดที่ ๔

การอุทธรณ์

ข้อ ๒๔ นักศึกษาผู้ใด ซึ่งถูกส่งลงโทษทางวินัยตามข้อบังคับนี้และไม่เห็นด้วยกับคำสั่งลงโทษ นักศึกษาผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

ในระหว่างการอุทธรณ์ให้นักศึกษายังคงได้รับโทษ เว้นแต่กรณีมีเหตุผลพิเศษอันควรได้รับการทุเลาการบังคับไว้ก่อน ให้นักศึกษายื่นคำร้องต่ออธิการบดี โดยแสดงเหตุผลที่ชี้ให้เห็นถึงพฤติการณ์พิเศษว่าเหตุใดจึงสมควรทุเลาการบังคับไว้ก่อน

ข้อ ๒๕ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ ให้เห็นว่าถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสม หรือไม่เป็นธรรมอย่างไร ลงลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ในหนังสือ นั้นด้วย และยื่นต่อคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ให้อุทธรณ์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะอุทธรณ์แทนผู้อื่นหรือ มอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนตนไม่ได้

ข้อ ๒๖ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาคณะหนึ่งจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน และไม่เกินเจ็ดคน โดยต้องมีผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมายอย่างน้อยหนึ่งคนเป็นกรรมการ แต่งตั้ง โดยสภามหาวิทยาลัยและให้มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

ข้อ ๒๗ คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) วินิจฉัยสั่งการเรื่องที่อุทธรณ์
- (๒) ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสาร หรือ วัตถุใด ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น
- (๓) แต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคล เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาก็ได้
- (๔) หน้าที่อื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๒๘ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษาพิจารณาวินิจฉัยและสั่งการให้แล้วเสร็จ ภายในสามสิบวัน นับจากวันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์ เว้นแต่มีเหตุผลความจำเป็น อาจขอขยายระยะเวลา ต่ออธิการบดีได้แต่ไม่เกินหกสิบวันนับจากวันครบกำหนด ทั้งนี้จะต้องบันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเห็นว่าการสั่งการลงโทษสมควรแก่ความผิดแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์ หรือถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษนั้นไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติเพิ่มโทษ ลดโทษ หรือยกโทษตามควรแก่กรณี แล้วให้รายงานต่อสภามหาวิทยาลัย เพื่อให้ความเห็นชอบ

คำวินิจฉัยตามวรรคแรกให้ถือเป็นที่สุด และให้คณะกรรมการอุทธรณ์วินัยนักศึกษา แจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว

ข้อ ๓๐ การนับเวลาตามข้อบังคับนี้ หากเวลาสิ้นสุดตรงกับวันหยุดทำการของมหาวิทยาลัย ให้นับวันเริ่มทำการถัดจากวันหยุดเป็นวันสุดท้ายแห่งเวลา

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(ดร.อภิย์ จันทนจุลกะ)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย